

Daniel Kitabı - Numara Yüz Yetmiş

Ruhun Kalesi: Peygamberlik Bağlamında İlahi Tahta Oturuluşu ve Dönüşümün Anlaşılması

Jeff Pippenger
2024-03-31

Rusya'yı 2014 yılında Ukrayna savaşını başlatan güç olarak tanımlamanın anahtarı "kale"dir; bu, krallığın başı, yani başkentidir. İnsan tapınağı baş ve bedenden oluşur. Baş, yüksek tabiattır; beden ise aşağı tabiattır. 1844'te sona eren "yedi vakit", o hâlde Yahuda'nın başı olan Yeruslaim ile birleştirilmeliydi. Yeruslaim'deki tapınakta, Yahuda'nın başı olan Yeruslaim'in başı olan kralın tahtı bulunuyordu. İlahîlığın insanlıkla birleşimi, yüz kırk dört binin mühürlenmesini temsil ederek, "Mesih'in zihnini" almak şeklinde tasvir edilir. Zihin, yüksek tabiattır ve bu nedenle "baş"tır.

Daniel'in temsil ettikleri, onları Mesih'in suretine dönüşmeye sevk eden dış nedensel görünümü gördüklerinde, ruhsal olan ikinci Âdem Mesih'in zihnini almış olurlar. O noktada, ilk Âdem'in düşüşünden sonra yaratılış düzenini tersine çevirmesiyle ondan miras aldıkları, kelimenin tam anlamıyla benliğe dayanan zihinleri çarmıha gerilir. Tanrı'nın yasasına karşı savaşan ve doğumlarında kendi seçimleri olmaksızın aldıkları benliğe dayanan zihin, Tanrı'nın yasasına kusursuzca itaat eden ve kendi iradeleriyle aldıkları Mesih'in zihniyle değiştirilir. Yeni zihinleri ile Mesih'in zihni böylece tek bir zihin olur ve ikisi de göksel yerlerde tahta birlikte oturur. Tapınakta Tanrı'nın tahtının bulunduğu bir yer vardır ve Tanrı'nın suretinde yaratılmış insanların, Tanrı'nın varlığı için tasarlanmış, tapınak içinde belirli bir yeri vardır.

O yer, kuzey krallığıyla temsil edilen insanın alt tabiatında değildir. O, güney krallığıyla temsil edilen yerdedir; Tanrı'nın adını, yani karakterini koymayı seçtiği yerdir. Yer Kudüs'tedir; Yahuda'nın başkenti olan Kudüs baştır; ancak başkentin başı kraldır. Ve Kudüs başkent olmak üzere seçildi; ama aynı zamanda Tanrı'nın tapınağını yerleştireceği yer olarak da seçildi. Sonra O, tapınağına tahtını yerleştirdi. Güney krallığı insanın daha yüksek tabiatını temsil eder; ama onda kral için özel bir taht odası da vardır. Kardeş White o yere ruhun "hisarı" der. Hisar, tanımı gereği, bir kaledir.

Bütün yürek Tanrı'ya verilmelidir; yoksa Tanrı'nın gerçeği, yaşam ve karakter üzerinde kutsallaştırıcı bir etki gösteremez. Ne var ki, Mesih'in adını taşıdığını söyleyen birçok kişinin yüreklerini ona yalınlıkla hiç vermemiş olması üzücü bir gerçektir. Hristiyanlığın gereklerine bütünüyle teslim olmanın doğurduğu yürek ezikliğini hiç deneyimlememişlerdir ve bunun sonucu olarak gerçeğin dönüştürücü gücü hayatlarında yoktur; Mesih'in sevgisinin derin, yumuşatıcı etkisi yaşam ve karakterde görünür kılınmamıştır. Oysa yardımcı çobanlar Mesih'le birlikte çarmıha gerilmiş olsalar ve sürünün Baş Çobanı'yla işbirliği yapmak üzere Tanrı için yaşıyor olsalar, Tanrı'nın sürüsünü besleme konusunda ne büyük bir iş yapabilirdi! Mesih insanları, kendisinin çalıştığı gibi çalışmaya çağırır. Gerçeğe inandığını söyleyenlerin pratik kutsallığında görülen gerçeğin gücü konusunda daha derin, daha güçlü, daha ikna edici bir tanıklığa ihtiyaç vardır. Kurtarıcı'nın sevgisi ruhun içinde olduğunda, çalışanların helak

olmakta olanların ruhları için çalışma biçimlerinde kesin bir değişime yol açacaktır. Gerçek ruhun iç kalesini tuttuğunda, Mesih yürekte taht kurar ve insan o zaman şöyle diyebilir: 'Mesih'le birlikte çarımha gerildim; yine de yaşıyorum; ama artık ben değil, Mesih bende yaşıyor; ve şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini veren Tanrı'nın Oğlu'na imanla yaşıyorum.' Review and Herald, 9 Ekim 1894.

“Can kalesi”, “Mesih’in tahtta oturduğu” yerdir. Mesih’in tahta çıkışı, bedeninin çarımha gerilmesiyle gerçekleşir; Pavlus’un tanımına göre beden, aşağı tabiattır ve kuzey krallığıdır. Kuzey krallığının peygamberliğinin yalnızca 1798’e kadar uzanmasının sebebi budur. Aşağı tabiat, İlahiyat ile birleştirilemez; ikinci gelişte göz açıp kapayıncaya kadar değiştirilmelidir. “Baş”ı Yeruşalim olan ve “baş”ı mabed olan güney krallığı ise 1844’e kadar uzanmıştır; çünkü o, bedeni çarımha germeyi seçebilen ve imanla En Kutsal Yer’in kalesine girip Mesih’le birlikte tahta oturabilen yüksek tabiatı temsil ediyordu. Bu birleşmenin ve bu tahta çıkışın gerçekleştiği yer, insan mabedinin kalesidir. On birinci bölümün onuncu ayeti, başı hisar olarak tanımlar; ancak bu hakikat yalnızca Yeşaya’nın tanıklığıyla tesis edilir; bu da, hisara (kaleye) ilişkin hakikatin dışsal ve içsel uygulamaları içinde anlaşılmasını gerektirir.

Tanrı’nın sözü ruhsal gıdamız olmalıdır. Mesih, “Ben hayat ekmeğiyim” dedi; “Bana gelen asla acıkmayacak; ve bana iman eden asla susamayacaktır.” Dünya saf, katıksız gerçeğin yokluğundan dolayı mahvoluyor. Mesih gerçeğin kendisidir. Sözleri gerçektir ve yüzeyde görüldüğünden daha derin bir anlam taşır; gösterişsiz görünümlerinin ötesinde bir değere sahiptirler. Kutsal Ruh tarafından canlandırılan zihinler bu sözlerin değerini kavrayacaktır. Gözlerimiz kutsal göz merhemiyle meshedildiğinde, yüzeyin altında gömülü olsalar bile gerçeğin kıymetli mücevherlerini fark edebileceğiz.

Hakikat narin, saf, yücedir. Karakteri yoğurduğunda, ruh onun ilahi etkisi altında büyür. Hakikat her gün kalbe kabul edilmelidir. Böylece, Mesih’in ruh ve hayat olduklarını ilan ettiği sözleriyle besleniriz. Hakikatin kabulü, onu kabul eden herkesi Tanrı’nın çocuğu, göğün mirasçısı yapacaktır. Kalpte beslenen hakikat soğuk, ölü bir harf değil, yaşayan bir kudrettir.

"Gerçek kutsaldır, ilahidir. Mesih’e benzer bir karakterin oluşumunda her şeyden daha güçlü ve daha kudretlidir. Onda sevincin doluluğu vardır. Kalpte özenle saklandığında, Mesih sevgisi herhangi bir insana duyulan sevgiden üstün tutulur. Hristiyanlık budur. Bu, ruhtaki Tanrı sevgisidir. Böylece saf, katıksız gerçek varlığın iç kalesine yerleşir. Sözler gerçekleşir: 'Size yeni bir yürek vereceğim ve içinize yeni bir ruh koyacağım.' Gerçeğin canlandırıcı etkisi altında yaşayıp çalışan kişinin yaşamında bir asalet vardır." Review and Herald, 14 Şubat 1899.

Daniel 11. bölümdeki peygamberlik tarihine dair o görü, 2. ayet ile altıncı ve en zengin kralın, 11’den 15’e kadar olan ayetlerde başı temsil eden Rusya ile hizalanmasıyla başlar. Bu tarihte altıncı kral, yediden biri olup sekizinci olacak ve Amerika Birleşik Devletleri’nde kilise ile devletin bir araya gelerek, yakında gelecek olan Pazar yasasında, 16. ayetteki kutsallıktan yoksun zınayı tamamlamaları sırasında hüküm sürecektir.

O zaman yükseltilecek olan sancak hüsrana uğrayacak ve üç buçuk gün boyunca ölü kalacaktır; bu, Daniel kitabının onuncu bölümünde yirmi bir gündür. Daniel için tutulan yirmi bir günlük yasın

sonunda—ki bu, iki tanığın sokakta üç buçuk gün süren ölümünün sona ermesidir; onlar Hezekiel'in vadisindeki kuru kemiklerdir—ölüleri yeniden hayata döndüren bir peygamberlik mesajı vardır. Bu süreç, Daniel kitabının onuncu bölümünde üç adımla temsil edilir.

Birinci ayın yirmi dördüncü günü, Hiddekel denilen büyük nehrin kıyısında bulunuyorken; gözlerimi kaldırıp baktım, ve işte, keten giysiler içinde bir adam, beline Uphaz'ın saf altını kuşanmıştı. Bedeni de beril gibiydi, yüzü şimşeğin görünüşü gibi, gözleri ateşten kandiller gibi, kolları ve ayakları cilalanmış tunç rengindeydi, sözlerinin sesi ise kalabalığın sesi gibiydi. Ve ben, Daniel, yalnız ben bu görümü gördüm; çünkü benimle olan adamlar görümü görmediler; fakat üzerlerine büyük bir titreme düştü, öyle ki saklanmak için kaçtılar. Böylece yalnız kaldım ve bu büyük görümü gördüm; içimde hiç güç kalmadı; çünkü hoş görünüşüm içimde bozulmaya dönüştü ve güçsüz kaldım. Yine de sözlerinin sesini işittim; ve sözlerinin sesini işittiğimde, yüzüm yere dönük olarak yüzüstü derin bir uykuya daldım. Ve işte, bir el bana dokundu; beni dizlerimin ve ellerimin avuçlarının üzerine doğrulttu. Ve bana dedi: Ey Daniel, çok sevilen adam, sana söylediğim sözleri anla ve dik dur; çünkü şimdi sana gönderildim. Bu sözü benimle konuştuğunda, titreyerek ayağa kalktım. Sonra bana dedi: Korkma, Daniel; çünkü yüreğini anlamaya ve Tanrın önünde kendini alçaltmaya koyduğun ilk günden beri sözlerin işitildi ve ben sözlerin için geldim. Fakat Pers krallığının prensi yirmi bir gün bana karşı durdu; ama işte, baş prenslerden biri olan Mikael bana yardım etmeye geldi; ve ben orada Pers krallarıyla kaldım. Şimdi ise son günlerde halkının başına neler geleceğini anlamak için geldim; çünkü görüm daha birçok gün içindir. Daniel 10:4-14.

Daniel, yirmi bir gün süren yasın sonunda, Mesih'in görümünü görür ve Mesih'in sözlerini duyar. Tanrı'nın hem görülen hem de konuşulan Sözü'nün görümü, iki sınıfın ayrışmasına yol açar ve Daniel, “derin bir uykuda” olduğu için sokakta ölüydü.

Bunları söyledi; ardından onlara şöyle dedi: “Dostumuz Lazarus uyuyor; ama onu uykusundan uyandırmak için gidiyorum.” Bunun üzerine öğrencileri, “Rab, uyuyorsa iyileşir,” dediler. Oysa İsa onun ölümünden söz etmişti; ama onlar uykuda dinlenmekten söz ettiğini sandılar. Bunun üzerine İsa onlara açıkça, “Lazarus öldü,” dedi. Yuhanna 11:11-14.

Sonra Daniel'e Cebrâil ilk kez dokundu; o da Daniel ölü (uykuda) iken süren siyasi mücadeleden onu haberdar etti ve şimdi, Daniel'i az önce Mesih'in suretine dönüştürmüş olan görümün yorumunu açıklayacağını bildirdi. Ardından ona, bizzat Mesih ikinci kez dokunacaktır.

Bana bu sözleri söylediğinde yüzümü yere çevirdim ve dilim tutuldu. Ve işte, insan suretinde biri dudaklarıma dokundu; o zaman ağzımı açtım, konuştum ve karşımda duran kişiye şöyle dedim: Ey efendim, bu görüm yüzünden kederler üzerime çöktü ve bende hiç güç kalmadı. Çünkü bu efendimin kulu olan ben, bu efendimle nasıl konuşabilirim? Bana gelince, hemen bende hiçbir güç kalmadı; içimde nefes de kalmadı. Daniel 10:15-17.

Bu, Hezekiel'in otuz yedinci bölümdeki ilk peygamberlik sözüyle paraleldir; çünkü Hezekiel'e vadideki ölü kemiklere söylemesi buyurulan iki peygamberlik sözünden ilkinde bedenler oluşur, ama henüz nefes yoktur, güçlü bir ordunun gücüne de sahip değildirlere. Hezekiel'in ikinci peygamberlik sözünde ise bedenler dört rüzgârdan nefes alır ve güçlü bir ordu olarak ayağa kalkarlar; ve Daniel'e ikinci kez dokunulduğunda, “bende güç kalmadı, bende nefes de kalmadı.”

Sonra Daniel'e yine dokunulur; bu, genel olarak üçüncü, Cebrail tarafından ise ikinci dokunuştur.

Sonra yine bir insan görünümünde olan biri geldi ve bana dokundu, beni güçlendirdi ve şöyle dedi: Ey çok sevilen adam, korkma; esenlik sana olsun; güçlü ol, evet, güçlü ol. O bana konuştuktan sonra güçlendim ve dedim: Efendim konuşsun; çünkü beni güçlendirdin. Daniel 10:18, 19.

Daniel'in üçüncü dokunuşu, bedenleri güçlü bir ordu gibi ayağa kaldıran Hezekiel'in ikinci peygamberliğidir. Onun peygamberliği, ölü olduklarını kabul eden bir halka yöneliktir; çünkü onlar da Daniel gibi yas tutuyorlardı.

Sonra bana dedi ki: "Rüzgâra peygamberlik et, peygamberlik et, ey insanoğlu, ve rüzgâra de: Rab Tanrı şöyle diyor: Dört rüzgârdan gel, ey nefes, ve bu öldürülmüşlerin üzerine üfle ki yaşasınlar." Ben de bana buyurduğu gibi peygamberlik ettim; nefes onların içine girdi, canlandılar ve ayakları üzerinde doğruldular; son derece büyük bir orduydular. Sonra bana dedi ki: "İnsanoğlu, bu kemikler İsrail halkının tamamıdır. Bak, şöyle diyorlar: Kemiklerimiz kurudu, umudumuz tükendi; tamamen koparıldık." Hezekiel 37:9-11.

Rab, Hezekiel'e peygamberlik etmesini buyurur ve onlara, İsrail evinin tanıklığının onların ölü, umutsuz ve kesilip atılmış oldukları yönünde olduğunu söyler. Onlar, Daniel gibi yas tutuyorlar; çünkü 18 Temmuz 2020'ye ilişkin başarısız çıkan tahmin nedeniyle hayal kırıklığına uğramış durumdadılar ve bu durumda Hezekiel'e peygamberlik etmesi söylenir.

Bu nedenle peygamberlik et ve onlara de ki: Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, ey halkım, mezarlarınızı açacağım, sizi mezarlarınızdan çıkaracağım ve sizi İsrail ülkesine getireceğim. Ey halkım, mezarlarınızı açtığımda ve sizi mezarlarınızdan çıkardığımda, benim Rab olduğumu bileceksiniz. Ruhumu içinize koyacağım ve yaşayacaksınız; sizi kendi toprağımıza yerleştireceğim. O zaman, bunu konuşup yerine getirenin ben Rab olduğumu bileceksiniz, diyor Rab. Hezekiel 37:12-14.

Başmelek Mikail olan Rab, onların mezarlarını açar; Vahiy on birdeki iki tanık da daha sonra diriltilir, onlara Kutsal Ruh verilir ve ayağa kalkarlar; tıpkı Hezekiel'in ikinci peygamberliğinde, mezarlarından çıkarıldıklarında ayağa kalkanlara Kutsal Ruh'un verildiği gibi.

Ve üç buçuk gün sonra, Tanrı'dan gelen yaşam Ruhunu onların içine girdi; ayakları üzerine dikildiler; ve onları görenlerin üzerine büyük bir korku çöktü. Vahiy 11:11.

O iki tanık Musa ve İlyas olarak gösterilir ve Musa da başmeleğin sesiyle diriltildi.

Oysa başmelek Mikail, İblis'le çekişip Musa'nın bedeni üzerine tartıştığında, ona hakaret dolu bir suçlama yöneltmeye cüret etmedi; ama "Rab seni azarlasın" dedi. Yahuda 1:9.

Prens ve Başmelek olan Mikail, Daniel 10. bölümde gelip Cebrail'e yardım eden O'dur; erkekleri ve kadınları hayata çağırır da O'nun sesidir.

Çünkü Rab'bin kendisi, gür bir haykırıyla, başmeleğin sesiyle ve Tanrı'nın borusuyla gökten inecek; Mesih'te ölmüş olanlar önce dirilecek. 1. Selanikliler 4:16.

Daniel'ın üç dokunuşu, üçüncü meleğin Laodikya hareketinden üçüncü meleğin Filadelfya hareketine geçişi temsil eder; ve Daniel 10'da, Laodikya'nın suretinden Filadelfya'nın suretine geçişi gerçekleştiren görü, 11. bölümde temsil edilen peygamberlik tarihiyle temsil edilir. Bu görü, Hezekiel tarafından üçüncü yayın İslâm görüşü olarak temsil edilir. 2014 yılında Rusya ikinci vekâlet savaşını başlattı. 2015 yılında, en zengin başkan altıncı başkan olmak için çabalarına başladı.

2020'de, Cumhuriyetçi boynuzu temsil eden o başkan, dipsiz kuyudan çıkan “woke” ateist canavar tarafından öldürüldü; aynı yıl Laodikya Protestan boynuzu da öldürüldü. 2023'te her iki boynuz da dirildi; ikisi de “yediden olan sekizinci”ye geçişlerine başladılar. Bunlardan biri, Amerika Birleşik Devletleri'nde Kilise ile Devlet bir araya getirilirken canavarın siyasi suretine dönüşüyor; öteki boynuz ise Laodikya suretinden Mesih'in suretine dönüşüyor. Yakında gelecek Pazar günü yasasında her ikisi de yüceltilecek. Biri “Büyük İskender” olacak; Roma'nın fahişesine yedinci krallıklarını veren on kralın baş kralı, diğeri ise bir sancak olarak yükseltilecek.

Bu iki geçişi ortaya çıkaran görüşüm, 11 Eylül 2001 ile Pazar yasası arasında gelişen tarihtir. Daniel kitabının on birinci bölümünün on birinci ayeti, özellikle şu bağlamda tanımlanır: “İnanmazsanız, ayakta duramazsınız.”

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Kutsal Kitap ilkeleri günlük yaşamın rehberi olmalıdır. Mesih'in çarmıhı, öğrenip uygulamamız gereken dersleri açığa çıkaran tema olmalıdır. Öğrencilerin Tanrı bilgisini özümseyebilmeleri ve karakterlerinde O'nu yansıtabilmeleri için, Mesih bütün çalışmalara dahil edilmelidir. O'nun mükemmelliği, zaman içinde olduğu gibi sonsuzlukta da bizim inceleme konumuz olmalıdır. Eski ve Yeni Antlaşma'da Mesih tarafından söylenen Tanrı'nın sözü, gökten gelen ekmektir; ama bilim diye adlandırılan şeylerin çoğu insan icadı yemekler, tağşiş edilmiş gıdalardır; gerçek man değildir.

Tanrı'nın sözünde, tartışılmaz ve tükenmez bir bilgelik bulunur; bu bilgelik kaynağını sonludan değil, sonsuz akıldan almıştır. Ama Tanrı'nın sözünde açıkladıklarının çoğu insanlar için karanlıktır; çünkü hakikatin mücevherleri, insan bilgeliği ve geleneğinin çerçöpünün altında gömülüdür. Birçoğu için Tanrı'nın sözünün hazineleri gizli kalır; çünkü altın ilkeler anlaşılincaya kadar onları ciddi bir sebatla aramamışlardır. Tanrı'nın sözü, onu kabul edenleri arındırıp göksel Kral'ın çocukları, kraliyet ailesinin üyeleri olmaya hazırlamak için araştırılmalıdır.

Tanrı'nın sözünü incelemek, zihinleri mistisizme sürükleyip hakikatten uzaklaştıran kitapları incelemenin yerini almalıdır. Onun yaşayan ilkeleri, yaşamımıza işlendiğinde, sınamalar ve ayartılar karşısında güvencemiz olacaktır; ilahi öğretisi başarıya giden tek yoldur. Sınama her bir cana geldiğinde, dinden dönmeler olacaktır. Bazıları hain, dikbaşlı, kibirli ve kendini yeterli gören olduklarını kanıtlayacak ve hakikatten yüz çevirerek imanlarını karaya oturtacaklar. Neden? Çünkü ‘Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle’ yaşamadılar. Derine inip temellerini sağlamlaştırmadılar.

"Rab'bin sözlere seçtiği habercileri aracılığıyla onlara ulaştırıldığında, homurdanırlar ve yolun fazla dar hale getirildiğini düşünürler. Yuhanna'nın altıncı bölümünde, Mesih'in öğrencisi oldukları sanılan bazıları hakkında okuruz; ancak apaçık gerçek onlara sunulduğunda hoşnutsuz oldular ve artık O'nunla birlikte yürümediler. Aynı şekilde bu yüzeysel öğrenciler de Mesih'ten yüz çevirecekler." Testimonies, cilt 6, 132.